

عنوان مقاله:

مبانی وپیش فرض های یادگیری مادام العمر در نظریه ابطال پذیری (معرفت شناسی تکاملی) پوپر

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی انجمن فلسفه تعلیم و تربیت ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فریدون شکبیا نیا - دانشگاه شهید چمران اهواز، دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی ایذه

پروانه ولوی - دانشگاه شهید چمران اهواز، گروه علوم تربیتی

خلاصه مقاله:

هدف از این مقاله، تحلیل مبانی یا پیش فرض های یادگیری مادام العمر در نظریه معرفت شناسی تکاملی پوپر می باشد. به نظر ما یکی از وظایف کلیدی فلسفه تعلیم و تربیت شامل پژوهش در مبانی تعلیم و تربیت، به عبارتی تحلیل نظامند و ارزیابی انتقادی آراء بنیادی والگوهای مفهومی است که به طور ضمنی نظریه و عمل تربیت را هدایت می کنند. روش به کارگرفته شده در این مقاله روش پژوهش مبانی است. گام های متوالی پژوهش مبانی عبارتند از: 1- تحلیل مادی 2- تحلیل مبنایی 3- نقادی مبنایی و توجیه. مرحله اول مستلزم توصیف و تحلیل مواد و محتوای مربوط یا برگرفته از عمل تربیت، متون درسی، یا نظریه ی مورد بحث است. گام دوم بر گام اول مبتنی است. در این مرحله جستجو را برای پیش فرض ها یا مبانی آغاز می کنیم. گام سوم شامل به چالش کشیدن، بازاندیشی، نقد و توجیه آنهاست. براساس نظریه ابطال پذیری پوپر، آدمی از طریق رد و ابطال یک نظریه و کنار گذاشتن خطاها سعی می کند دانش خود را گسترش دهد. کشف و حل مسایل جدید منجر به پیشرفت، توسعه و تکامل معرفت در جهت تقرب به حقیقت می شود. بر مبنای نظریه پوپر می توان مبانی یا پیش فرض های زیر را برای یادگیری مداوم تصور کرد: هستی در حال تغییر، تحول و تکامل است. هیچ کس مصون از خطا نیست. شناخت پایدار و معرفت یقینی ناممکن است. ماباید همواره در پی کشف و حذف خطاهای خود برآییم. عقل می تواند با رویکردی انتقادی به نقد آن خطاها پرداخته و با یافتن آنها و اصلاح و تجدید نظر مستمر به حقیقت نزدیک شویم.

کلمات کلیدی:

مبانی، یادگیری مادام العمر، ابطال پذیری، پوپر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/759051>

